

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy:

KRÓLESTWA BELGII,

REPUBLIKI BUŁGARII,

REPUBLIKI CZESKIEJ,

KRÓLESTWA DANII,

REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,

IRLANDII,

REPUBLIKI GRECKIEJ,

KRÓLESTWA HISZPANII,

REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,

REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,

REPUBLIKI LITEWSKIEJ,

WIELKIEGO KSIĘSTWA LUKSEMBURGA,

REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ,

MALTY,

KRÓLESTWA NIDERLANDÓW,

REPUBLIKI AUSTRII,

RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,

RUMUNII,

REPUBLIKI SŁOWENII,

REPUBLIKI SŁOWACKIEJ,

REPUBLIKI FINLANDII,

KRÓLESTWA SZWECJI,

ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

umawiających się stron Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej i Traktatu o Unii Europejskiej,

zwanych dalej „państwami członkowskimi”, oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA i EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ,

zwane dalej „Wspólnotą”

z jednej strony oraz

pełnomocnicy REPUBLIKI SERBII,

zwanej dalej „Serbią”,

z drugiej strony

na spotkaniu w Luksemburgu w dniu dwudziestym dziewiątym kwietnia roku dwa tysiące ósmego, zorganizowanym w celu podpisania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, zwanego dalej „niniejszym układem”, przyjęli następujące teksty:

niniejszy układ i załączniki I–VII, mianowicie:

Załącznik I (art. 21) – Serbskie koncesje na wspólnotowe produkty przemysłowe

Załącznik II (art. 26) – Definicja „młodej wołowiny”

Załącznik III (art. 27) – Serbskie koncesje na wspólnotowe produkty rolne

Załącznik IV (art. 29) – Wspólnotowe koncesje na wspólnotowe produkty rybołówstwa

Załącznik V (art. 30) – Serbskie koncesje na wspólnotowe produkty rybołówstwa

Załącznik VI (art. 52) – Swoboda przedsiębiorczości: „usługi finansowe”

Załącznik VII (art. 75) – Prawa własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej

oraz następujące protokoły:

Protokół 1 (art. 25) – Handel przetworzonymi produktami rolnymi

Protokół 2 (art. 28) – Wina i napoje spirytusowe

Protokół 3 (art. 44) – Definicja pojęcia „produkty pochodzące” oraz metody współpracy administracyjnej

Protokół 4 (art. 61) – Transport lądowy

Protokół 5 (art. 73) – Pomoc państwa dla przemysłu stalowego

Protokół 6 (art. 99) – Wzajemna pomoc administracyjna w sprawach celnych

Protokół 7 (art. 129) – Rozstrzyganie sporów

Pełnomocnicy państw członkowskich i Wspólnoty oraz pełnomocnicy Serbii przyjęli teksty wymienionych poniżej wspólnych deklaracji, załączonych do niniejszego Aktu końcowego:

Wspólna deklaracja w sprawie art. 3

Wspólna deklaracja w sprawie art. 32

Wspólna deklaracja w sprawie art. 75

Pełnomocnicy Serbii przyjęli do wiadomości deklarację zamieszczoną poniżej i dołączoną do niniejszego Aktu końcowego:

Deklaracja Wspólnoty i jej państw członkowskich.

WSPÓLNE DEKLARACJE

Wspólna deklaracja w sprawie artykułu 3

Strony układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Wspólnoty Europejskie i ich państwa członkowskie, z jednej strony, oraz Republika Serbska, z drugiej strony, uważają, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia, zarówno wśród państw, jak i podmiotów niepaństwowych, stanowi jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla międzynarodowego pokoju, stabilizacji i bezpieczeństwa, co potwierdziła rezolucja 1540(2004) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Dlatego kwestia nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia jest przedmiotem wspólnej troski Wspólnot Europejskich i ich państw członkowskich oraz Serbii.

Zwalczanie zjawiska rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia stanowi również jeden z podstawowych elementów rozważanych przez Unię Europejską przy podejmowaniu decyzji o zawarciu umowy z krajem trzecim. Dlatego też w dniu 17 listopada 2003 r. Rada zdecydowała, że każda nowa umowa z krajem trzecim powinna zawierać klauzulę o nierozprzestrzenianiu i uzgodniła standardową treść takiej klauzuli (zob. dokument Rady 14997/03). Klauzula ta została włączona do umów zawartych przez Unię Europejską z prawie stoma krajami.

Unia Europejska i Republika Serbska, jako odpowiedzialni członkowie wspólnoty międzynarodowej, potwierdzają pełne oddanie zasadzie nierozprzestrzeniania broni masowego i środków jej przenoszenia oraz gotowość do pełnej realizacji zobowiązań wynikających z międzynarodowych instrumentów, do których przystępują.

W tym duchu i zgodnie z wyżej określoną ogólną polityką UE oraz zobowiązaniem Serbii do przestrzegania zasady nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia, obie strony uzgodniły, że dołączą standardową klauzulę dotyczącą broni masowego rażenia, w treści ustalonej przez Radę Unii Europejskiej, do art. 3 niniejszego układu.

Wspólna deklaracja w sprawie artykułu 32

Środki określone w art. 32 służą monitorowaniu handlu produktami o wysokiej zawartości cukru, które mogłyby zostać poddane dalszemu przetwarzaniu i zapobieżeniu ewentualnemu zakłóceniu funkcjonowania handlu cukrem i produktami mającymi zasadniczo takie same właściwości jak cukier.

Artykuł ten powinien być interpretowany w taki sposób, by nie zakłócało to, lub zakłócało w możliwie najmniejszym stopniu, rozmiary handlu produktami przeznaczonymi do ostatecznego spożycia.

Wspólna deklaracja w sprawie art. 75

Strony zgadzają się, że do celów niniejszego układu określenie własność intelektualna, przemysłowa i handlowa obejmuje w szczególności prawa autorskie, w tym prawa autorskie programów komputerowych, a także prawa pokrewne, prawa odnoszące się do baz danych, patentów, w tym dodatkowych świadectw ochronnych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych i usługowych, topografii obwodów scalonych, oznaczeń geograficznych, w tym nazw pochodzenia, oraz praw do ochrony odmian roślin.

Ochrona praw własności handlowej obejmuje w szczególności ochronę przeciwko nieuczciwej konkurencji, o której mowa w art. 10a Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, i ochronę informacji niejawnych, o której mowa w art. 39 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienia TRIPS).

Strony zgadzają się ponadto, że ochrona na poziomie, o którym mowa w art. 75 ust. 3 niniejszego układu, obejmuje dostęp do środków i procedur przewidzianych w dyrektywie 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej¹.

Deklaracja Wspólnoty i jej państw członkowskich

Zważywszy, że Wspólnota przyznaje nadzwyczajne środki handlowe krajom uczestniczącym w procesie stabilizacji i stowarzyszenia UE lub związanym z tym procesem, w tym Serbii, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2007/2000, Wspólnota i jej państwa członkowskie oświadczają, że:

- w stosowaniu art. 35 niniejszego układu, oprócz umownych preferencji handlowych przyznanych przez Wspólnotę w niniejszym układzie, zastosowanie mają te spośród jednostronnych autonomicznych środków handlowych, które są bardziej korzystne, o ile stosuje się rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2000 z dnia 18 września 2000 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej², .;

¹ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45. Sprostowanie opublikowane w Dz.U. L 195 z 2.6.2004, s. 16.

² Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 530/2007 (Dz.U. L 125 z 15.5.2007, s. 1).

- że, w szczególności w odniesieniu do produktów wspomnianych w dziale 7 i 8 nomenklatury scalonej, dla których wspólna taryfa celna przewiduje stosowanie ceł ad valorem oraz ceł specyficznych, obniżkę w drodze odstępstwa od stosownych postanowień art. 26 ust. 1 stosuje się również w odniesieniu do ceł specyficznych.